

1. Перед святом же Пасхи Ісус, знаючи, що настала година Йому перейти до Отця з цього світу, полюбивши Своїх, що на світі були, до кінця полюбив їх.

2. Під час же вечері, як диявол уже був укинув у серце синові Симона Юді Іскаріотському, щоб він видав Його,

3. то Ісус, знаючи те, що Отець віддав все Йому в руки, і що від Бога прийшов Він, і до Бога відходить,

4. устає від вечері, і здимає одягу, бере рушника й підперізується.

5. Потому налив Він води до вмивальниці, та й зачав обмивати ноги учням, і витирати рушником, що ним був підперезаний.

6. І підходить до Симона Петра, а той каже Йому: Ти, Господи, митимеш ноги мені?

7. Ісус відказав і промовив йому: Що Я роблю, ти не знаєш тепер, але опісля зрозумієш.

8. Говорить до Нього Петро: Ти повік мені ніг не обмиєш! Ісус відповів йому: Коли Я не вмию тебе, ти не матимеш частки зо Мною.

9. До Нього проказує Симон Петро: Господи, не самі мої ноги, а й руки та голову!

10. Ісус каже йому: Хто обмитий, тільки ноги обмити потребує, бо він чистий увесь. І ви чисті, та не всі.

11. Бо Він знав Свого зрадника, тому то сказав: Ви чисті не всі.

12. Коли ж пообмивав їхні ноги, і одержу Свою Він надів, засів знову за стіл і промовив до них: Чи знаєте ви, що Я зробив вам?

13. Ви Мене називаєте: Учитель і Господь, і добре ви кажете, бо Я є.

14. А коли обмив ноги вам Я, Господь і Вчитель, то повинні й ви один одному ноги вмивати.

15. Бо то Я вам приклада дав, щоб і ви те чинили, як Я вам учинив.

16. Поправді, поправді кажу вам: Раб не більший за пана свого, посланець же не більший від того, хто вислав його.

17. Коли знаєте це, то блаженні ви, якщо таке чините!

18. Не про всіх вас кажу. Знаю Я, кого вибрав, але щоб збулося Писання: Хто хліб споживає зо Мною, підняв той на Мене п'яту свою!

19. Уже тепер вам кажу, перше ніж те настане, щоб як станеться, ви ввірували, що то Я.

20. Поправді, поправді кажу вам: Хто приймає Мого посланця, той приймає Мене; хто ж приймає Мене, той приймає Того, Хто послав Мене!

21. Промовивши це, затривожився духом Ісус, і освідчив, говорячи: Поправді, поправді

кажу вам, що один із вас видасть Мене!...

22. І озиралися учні один на одного, непевними буди, про кого Він каже.

23. При столі, при Ісусовім лоні, був один з Його учнів, якого любив Ісус.

24. От цьому кивнув Симон Петро та й шепнув: Запитай, хто б то був, що про нього Він каже?

25. І, пригорнувшись до лоня Ісусового, той говорить до Нього: Хто це, Господи?

26. Ісус же відказує: Це той, кому, умочивши, подам Я куска. І, вмочивши куска, подав синові Симона, Юді Іскаріотському!...

27. За тим же куском тоді в нього ввійшов сатана. А Ісус йому каже: Що ти робиш роби швидше...

28. Але жаден із тих, хто був при столі, того не зрозумів, до чого сказав Він йому.

29. А тому, що тримав Юда скриньку на гроші, то деякі думали, ніби каже до нього Ісус: Купи, що потрібно на свято для нас, або щоб убогим подав що.

30. А той, узявши кусок хліба, зараз вийшов. Була ж ніч.

31. Тоді, як він вийшов, промовляє Ісус: Тепер ось прославивсь Син Людський, і в Ньому прославився Бог.

32. Коли в Ньому прославився Бог, то і Його Бог прославить у Собі, і зараз прославить Його!

33. Мої дітоньки, не довго вже бути Мені з вами! Ви шукати Мене будете, але як сказав Я юдеям: Куди Я йду, туди ви прийти не можете, те й вам говорю Я тепер.

34. Нову заповідь Я вам даю: Любіть один одного! Як Я вас полюбив, так любіть один одного й ви!

35. По тому пізнають усі, що ви учні Мої, як будете мати любов між собою.

36. А Симон Петро Йому каже: Куди, Господи, ідеш Ти? Ісус відповів: Куди Я йду, туди ти тепер іти за Мною не можеш, але потім ти підеш за Мною.

37. Говорить до Нього Петро: Чому, Господи, іти за Тобою тепер я не можу? За Тебе я душу свою покладу!

38. Ісус відповідає: За Мене покладеш ти душу свою? Поправді, поправді кажу Я тобі: Півень не заспіває, як ти тричі зречешся Мене...